

Baví ma energia ukrytá v piesňach

Prvý slovenský Zlatý slávik Miro Žbirka oslávil tento rok tridsať rokov svojej speváckej kariéry. Večne mladý džentlmen s anglickou výchovou nerobí na javisku saltá, aby oslovil čo najviac ľudí. Energia z jeho piesní vás opantá ako jarný vánok. Jeho prvé auto sa narodilo v Japonsku, to posledné tiež. Dnes mu robí spoločnosť na cestách Suzuki Grand Vitara.

■ Vraj pripravujete nové DVD, čo na ňom bude?

Je to zaujímavý projekt a som rád, že zažívam niečo nové, čo som vo svojej dlhej kariére nezažil. Fascinujú ma neustále sa zlepšujúce technické možnosti. Na DVD-čku bude v podstate revitalizovaný album Dúhy, ale s vymenenou prvou pesničkou za novinku s názvom Mám t'a viac. Bude tam i zostrih z megaturne, ktoré som absolvoval po Slovensku, dokument o tom, čo všetko sme na ňom zažili, rôzne zábery zo zákulisia, fotky a klipy, ktoré sa viažu k albumu Dúhy. Natočilo sa štyridsať hodín a som rád, že nezostanú len v našich súkromných archívoch. Je neuveriteľné, čo všetko sa na taký nosič zmestí. Teší ma i jeden nevšedný klip k pesničke Kráľovná rannej krásy, ktorý je zostavený len z fotografií Tona Stana. Nikdy som si nemyslel, že sa to dá takto urobiť.

■ Duety robíte v podstate s neznámymi speváčkami, podľa čoho si vyberáte partnerky?

Podľa ucha, všetko, čo na to potrebujete sú uši. Nemusí to byť slávne meno, a napríklad v prípade Marthy som mal aj št'astie. Nepoznal som ju do momentu, kedy so mnou naspievala pesničku Čo bolí, to prebolí. Jan Horáček, ktorý produkoval túto skladbu, ju počul spievať na nejakej narodeninovej oslave a zapísal si jej číslo. A keď prišlo k tomu nahrávať pesničku a zistil, že nemám inter-pretku, navrhol mi práve ju. Nakoniec bol prekvapený, že som súhlasil. Ale je to v podstate zámer, oslovovať nové tváre. Nie je nič ob- javné pozvať si k duetu známu hviezdu. Vedome sa snažím priniesť iný rozmer. A zatiaľ som našiel št'astie a žiadny duet nešiel do prázdna.

■ Na hviezdu šoubiznisu ste až prekvapivo normálny, nemali ste chuť niekedy uletieť?

Každý v šoubiznise je tak trochu uletený. Normálny človek sa pódium vyhýba a nebude sa po ňom producovať. Ja sa hlavne držím toho, čo mi prirodzene sedí a čo mi je blízke, a z toho vychádza môj druh prezentácie. Bavi ma energia ukrytá priamo v piesňach, ľudia by mala oslovit', práve ona. Nemusíte k tomu robiť saltá aby ste zaujali ale ak urobíte v pravej chvíli salto, dokáže to byť pekná nadstavba, nie som proti tomu. Väčšinou mi však ide o to, aby práve pieseň oslovila ľudí. Za tie roky sa samozrejme mnohé piesne nazbierali a každá z nich oslovuje rôzne generácie a niektorá ich oslovuje naraz aj viac.

■ Ako sa cítite v aute, nedáva vám krídla?

To je zaujímavá otázka. Auto, v ktorom teraz jazdím je vyššie a musím si na to zvykať. Doteraz som mal nízke autá. Musím si zvykať na jeho vlastnosti a chápať ho. Urobil som dokonca jednu vec, ktorú som predtým opomínal. Príručku k nemu som si poctivo prečítal. Nečudujem sa teda už niektorým jeho vlastnostiam.

■ Ako vyzeralo vaše prvé auto, pamätáte si naňho?

Keď začnem spomínať na svoje prvé auto, nebude to až taká minulosť. Dlhú som totiž nemal vodičský preukaz a na vystúpenia ma vozili. Moment, ktorý ma donútil zaklopať na dvere autoškoly, prišiel vtedy, keď som sa zoznámil s mojou manželkou Katkou. Bývala v Prahe a vždy, keď som chcel za ňou ísť, musel som zháňať niekoho, kto ma odvezie. Bolo to už neúnosné. Našiel som si autoškolu kúsok od nášho domu. Mysleli si, že žartujem, že točime niečo pre televíziu, nevedeli, či to myslím ironicky alebo vážne. Chvil'ú som im vysvetľoval, že nemám vodičák, ale nechceli veriť. Nakoniec mi dali fajň inštruktora a keď ma učil jazdiť po uliciach Bratislavy, všetci sa obzerali a prichádzalo k mnohým komickým situáciám. Rozhodujúcu jazdu s policajtom som celú prerozprá- val. Ak si robíte vodičský preukaz v neskoršom veku, je to i výhoda. Nemáte už tie pretekárske chůtky ako v sedemnástich. Dokonca som jeden z tých, ktorého vôbec nemrzia nové veľmi prísne pravidlá v Čechách. Skutočne je dnes už veľký rozdiel jazdiť na Slovensku a v Čechách. Vyhovuje mi skôr rovnomerná rýchlosť a zo skúsenosti viem, že riskantnou jazdou nič nedosiahnem, prídem rovnako.

■ Akú atmosféru máte v aute, počúvate muziku?

Áno, auto je o tom, inak by to bol stratený čas. Keď idem po mojej najobvyklejšej trase Praha – Bratislava, cesta trvá približne tri hodiny. Svojím spôsobom by to bol nevyužitý čas, takže beriem CD-čka a konečne si ich vypočujem. Doma má málokto čas si len tak sadnúť a sústredene počúvať.

■ Máte nejaké špeciálne požiadavky na auto?

Áno, musí sa do kufru vojsť gitara. Tou- to požiadavkou som už sklamal dokonca aj snobské značky automobilov a pamätám si na situáciu, kedy som problém s gitarou vy- svetľoval dost' ťažko. Dostal som veľmi dob- rú ponuku na auto, ale ja som si ho periférne pozrel a zamieril som rovno ku kufru. Povedal

som „moment, prepáčte“, otvoril som kufor a „Gibsona“ tam nešla dať. Musím povedať, že som toho predajcu riadne vytočil. Tak som to potom žehlil a vysvetľoval a on to nedo- kázal pochopiť. Postupne však z niektorých kritérií zľavujem, pretože už nejazdievam sám a aparáturu si rozdel'ujeme do viacerých áut. K ďalším požiadavkám patrí napríklad klima- tizácia. Pre speváka však predstavuje i riziko. Keď sedím v aute a je tam neúnosné teplo, poviem si, nech žije klimatizácia, zapnem ju, ale o chvíľu ju už vypínam. Ono sa to neobjaví hneď, na druhý deň však už čakám, čo bude s hlasom. Povedal by som, že sa snažím s kli- matizáciou nejakým spôsobom dohodnúť. Na druhej strane v Amerike sa vás nikto nepýta, či vám klíma vadí, majú ju všade a do každé- ho nápoja vysypú kopu ľadu.

■ Prešli ste celý svet, ako sa vám kde jazdilo?

Jazdil som v rôznych štátoch a Čechy mi teraz pripomínajú Kanadu. Mal som tam k dis- pozícii auto a chvíľu som váhal, či to zvládnem. Nakoniec to bolo jednoduché, lebo všetci v Ka- nade jazdia veľmi disciplinovane a pomaly. Každý sa bojí prekročiť rýchlosť. Naozaj jaz- diť dnes v Čechách je obrovský rozdiel. Keď prejdem hranice, jediné autá, ktoré sú rýchle, patria Slovákom alebo Rakúšanom. Postihy sú tvrdé. Mne to však vyhovuje.

■ Nemali ste s autom žiadne kolízie?

Nič mimoriadne si nepamätám. Jeden ne- príjemný zážitok mám ešte z čias, keď som bol neskúsený šofér a viezol som v aute z Prahy do Bratislavy celú rodinu. Bolo to v zime, ideme, ideme a naraz vidím stáť autá na kraji cesty. Zažartoval som, či je to zájazd z NDR, pripada- lo mi to strašne zábavné. Vyšiel som na kopec a hneď som zistil, prečo všetci stoja. Okamžite som letel do hodín a zostal stáť v protismere. Nebola to vôbec jednoduchá situácia, byť na zľadovatelej dial'nici v protismere s rodinou a malými deťmi v aute. Nevšimol som si šmyk- ľavú cestu, bolo to na začiatku zimy. Z tej situá- cie som sa nakoniec dostal, ale veľmi dobre som si ju zapísal za uši.

■ Aké sú reakcie policajtov, funguje na nich vaša tvár?

Nie som vodič, ktorý by sa rútil o päť- desiat kilometrov vyššou rýchlosťou ako treba. Takže policajtom veľa dôvodov na zastave- nie nedávam. Stalo sa mi, že som normálne zaplatil a niekde ma aj pustili. Väčšinou mi dajú natoľko humánny návrh, že nemám dô- vod vyjednávať.